

Bådteatret

The City

Skrevet af: Alexandra Olesen den 05. apr 2013

Et ægtepar i en have i en by.

Bådteatrets lille scene er nøjsomt indrettet med en grålig lille stue bag et par levende planter og en træbænk.

'The City' er, såvidt det er mig bekendt, den første opførelse på dramatikeren Martin Crimps eget sprog i Danmark. Det bærer publikum tydelig præg af. Båden er ladet med engelsk-kursister fra både voksenuddannelser og ungdomsuddannelser, og de lader til at klare udfordringen fint.

Sproget er præcist og rytmisk. Hvert ord udtales tydeligt og æres med en respekt, der også omtales i programmet. Hos perfektionismens mester ligger ingen tilfældigheder. Dialogen er enkel og gentagende, andre steder voldsom, uhyggelig og aggressiv.

Hustruen Clair (Sue Hansen Styles) har mødt en excentrisk forfatter og fået hans datters uskrevne dagbog. Hun er medrevet af denne mærkelige oplevelse og fortæller fascineret om forfatterens historie. En sygeplejerske (Vanessa Poole) er gået med hans lille datter, før han fik lov at sige farvel.

Lidt efter står en sygeplejerske i ægteparrets have. Med små stride fletninger og et foruroligende blik.

Jenny, som hun hedder, hvæser af Clairs mand, Chris (Andrew Jeffers), og henvender sig kun til hans kone. Mærkeligt nok bor hun lige ved siden af, og deres børn larmer sådan. Er det måske muligt at låse dem inde om dagen? Selvfølgelig ikke, men da Chris lige vil tjekke tilstanden i deres legeværelse, er børnene minsandten låst inde.

Sproget folder sig ud og Jenny maler dystre billeder frem foran os.

Mennesker der slår hinanden ihjel. Mennesker der slår hele byer ihjel. Huse der bliver til fint, gråt støv. Dræbermaskiner der får skåret hjertet ud i kloakkerne. Død og desperation og had.

Selvom Jenny går, bliver angsten siddende. Ægteparrets lille datter (Emilia Poole Jönsson) kommer ind klædt i Jennys sygeplejeruniform. Samme hvide sko. Samme stride fletninger. Hun har fundet sin mors hemmelige dagbog.

'The City' forekommer foruroligende og uforklarlig, men energien i den rytmiske dialog og indlevelsen i Clair og Chris, holder os lysvågne. Hvad er det Jenny prøver at sige? Er Clairs egen datter også Jenny med deres ens tøj og dårlige klaverspil? Misbruger Chris børnene, og har Clair en affære med den fremmede forfatter?

"Jeg håber faneme ikke, jeg skal skrive om det her," udbryder en HF-studerende efter forestillingen. 'The City' er måske ikke nem at skrive om. Dog er den imponerende og medrivende at se.

- See more at: <http://www.magasinetkbh.dk/indhold/b%C3%A5dteatret-the-city#sthash.VKDCyAb9.dpuf>